

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
20 У 755/10 (2007)
04.03.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Жељка Шкорића и Павела Јонаша, чланова већа, са судијским саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., улица ... број ..., кога заступа пуномоћник Јелена Топаловић, директор Предузећа "Беобест" д.о.о. из Београда, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број 463-02-00336/2006-07 од 11.05.2007. године, са заинтересованим лицем Дирекцијом за грађевинско земљиште и изградњу Београда, ЈП Београд, из Београда, Његошева 84, у предмету изузимања грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 04.03.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове број 463-02-00336/2006-07 од 11.05.2007. године.

Образложење

Оспореним решењем поништено је решење првостепеног органа – Одељења за имовинско-правне и стамбене послове општинске Управе Градске општине Звездара, VIII број 463-381/2004 од 03.04.2006. године, а којим је у тачки 1. поништено правноснажно решење Управе за имовинско-правне послове у саставу општинског комитета за привреду и финансије, општине Звездара II број 463-281 од 03.12.1986. године, у делу, којим је изузета, уз накнаду, из поседа земљишно-књижног корисника

А.А., кат.парцела бр. ..., ЗКУЛ бр. ..., КО ..., у површини од 1230 м2. У тачки 2. диспозитива констатовано је да ће се по правноснажности овог решења спровести поступак за враћање средстава примљених на име накнаде за изузето земљиште по важећим законским прописима.

У тужби и допуни тужбе, поднетој Врховном суду Србије, тужилац преко свог пуномоћника истиче да је оспорено решење незаконито са разлога што га је поново потписало неовлашћено лице, односно да тужени орган није поступио по обавезујућим примедбама и налозима Врховног суда Србије, датим у пресуди У 4951/06 у смислу одредбе члана 61. ЗУС-а. Даље наводи, да Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда није могла бити странка у овом поступку који је покренут по захтеву овде тужиоца, ради остваривања права ранијег сопственика А.А.. Такође истиче, да су управни органи били дужни да по службеној дужности огласе ништавим правноснажно решење општине Звездара број 463-281 од 03.12.1986. године. Предложио је да суд сам реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције.

Тужени орган у одговору на тужбу достављеном Врховном суду Србије, остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Тужба је поднета непосредно Врховном суду Србије дана 04.07.2007. године, која је заведена под судским бројем У 5928/07, па како о истој није одлучено до 01.01.2010. године, Управни суд је преузео предмет на одлучивање у складу са одредбом члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Сл.гласник РС", бр.111/09) у вези члана 29. став 1. и члана 89. и 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Сл.гласник РС", бр.116/08 и 104/09).

По разматрању списка предмета ове управне ствари, оцени навода тужбе и одговара на тужбу туженог органа, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган поништио првостепено решење са разлога што је првостепени орган непотпуно утврдио чињенично стање, уз погрешну примену материјалног права. Ово из разлога што члан 86. став 7. Закона о планирању и изградњи ("Сл.гласник РС", бр.47/2003) представља санкцију за непривођење изузетог градског грађевинског земљишта намени за коју је то земљиште изузето. Истовремено сматра тужени, да по тврдњи тужиоца сама намена спорне парцеле није била обухваћена урбанистичким планом који је био на снази у моменту изузимања овог земљишта. Како је парцела бр. ... изузета на захтев лица које је било њен корисник у моменту изузимања, то значи да она није ни изузета ради њеног привођења намени одређеној урбанистичким планом, па у том случају нема места примени наведене законске одредбе.

Према оцени Управног суда Србије погрешан је закључак туженог органа из образложења оспореног решења да намена спорне парцеле није била обухваћена урбанистичким планом који је био на снази у моменту изузимања овог земљишта. Ово са разлога што се из тачке 1. диспозитива решења Општинског комитета за привреду и финансије, општине Звездара II бр. 463-281 од 03.12.1986. године јасно види да је земљиште изузето из поседа ради изградње стамбеног насеља Медаковић III, а према Детаљном урбанистичком плану стамбеног комплекса између улица: ... и продужетка улице ... од маја 1976. године. Стога се не може прихватити ни закључак туженог из образложења оспореног решења да сама намена спорне парцеле није изузета ради њеног привођења намени одређеној урбанистичким планом, јер је парцела бр. ... изузета на захтев лица које је било њен корисник у моменту изузимања, па да у том случају нема места примени одредбе члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Сл.лист СРЈ", бр.46/96) а у вези одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Сл.гласник РС", бр.111/09), тужбу уважио и поништио оспорено решење, како би се у поновном поступку донело правилно и на закону засновано решење, с тим што је тужени орган везан правним схватањем и

примедбама суда у погледу поступка у складу са одредбом члана 61. Закона о управним споровима ("Сл.лист СРЈ", бр.46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 04.03.2010. године 20 У 755/10 (2007)

Записничар
Весна Карановић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Саво Босанац

ИО